

br. Michał OFM

juniorzysta

Łk 1, 26-38

Bóg posłał anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja.

Anioł wszedł do Niej i rzekł: «Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami».

Ona zmieszana się na te słowa i rozważała, co miałyby znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: «Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodysz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca».

Na to Maryja rzekła do anioła: «Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?»

Anioł Jej odpowiedział: «Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za niepłodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego».

Na to rzekła Maryja: «Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa». Wtedy odszedł od Niej anioł.

ROZMYŚLANIE

Ewangelista Łukasz podaje, że zwiastowanie miało miejsce w szóstym miesiącu od poczęcia Jana Chrzciciela i było w mieście Nazaret. Jest to wskazówka także dla nas, że Bóg wkroczył w historię naszego życia i jest w niej żywo obecny. Jest Panem czasu i wszystkie wydarzenia dzieją się w Jego obecności.

Bóg prowadzi ludzi stopniowo i gdy nadeszła właściwa pora, zesłał swojego Syna jako zbawiciela. Wybrał Maryję z Nazaretu na Jego Matkę pokazując, że ceni to, co niepozorne i słabe ale i pokorne oraz czyste. Nazaret był niepozornym, niezbyt cenionym miastem, ale to właśnie tam Bóg zauważył skromną Niewiastę, na którą zapewne większość ludzi nie zwracała większej uwagi, bo po ludzku nie wyróżniała się niczym szczególnym. Była jednak nieskalana i pokorna, a Bóg to zauważył.

I dlatego Maryja doświadcza niezwykłego zjawiska - przychodzi do Niej anioł z Dobrą Nowiną: Właśnie Ona pocznie i porodzi Mesjasza, jest więc Pełna Łaski, bo obdarowana największym Bożym przywilejem. Anioł Gabriel oznajmia, że Jej Syn wypełni zapowiedzi proroków. Mesjasz ma pochodzić od Dawida, a Józef, mąż Maryi był właśnie z jego rodu.

Wielką wskazówką jest dla nas wiara Maryi oraz Jej pokora. Pyta Ona, w jaki sposób się to stanie, bo wybrała drogę dziewictwa. W odpowiedzi słyszy, że stanie się to przez Ducha Świętego, a Jej Syn będzie Synem Boga. Jako przykład łaski i mocy Bożej, anioł podaje Jej krewną Elżbietę, która również spodziewa się syna, mimo niepłodności.

Maryja jest dla nas najlepszym wzorem. Uwierzyła w wszechmoc Boga i Jego słowo, przekazane przez wysłannika. W odpowiedzi na tak wielką łaskę uniza się, nazywając siebie służebnicą Boga i otwierając na Jego wolę. Nie uznaje się godną tej łaski lecz chce tylko pełnić wolę Ojca.

I nam Bóg pokazuje, że widzi nas zawsze i ma plan względem nas. Nawet, gdy ludzie nas nie widzą, On dostrzega to, co niewidoczne. Ceni On sobie pokorne poddanie się Jego woli i czystość serca, które jest na Niego w pełni otwarte.

My też możemy w swoim życiu doświadczyć niezwykłych znaków, gdy będziemy naśladować Maryję. Ona była wielka w oczach Boga, lecz mała w swoich. Gdy będziemy szukać tylko woli Ojca, On nam ją objawi. Bóg pragnie naszego czystego serca, aby było Jego mieszkaniem jak łono Maryi było nim dla Jezusa. Codziennie przychodzi On do nas w Eucharystii, jak wtedy, gdy zstąpił na Maryję Duch Święty. Otwórzmy się na Jego działanie, a wtedy całe nasze życie będzie okrywał swą łaską, bo będziemy wszystko robić, z Jego pomocą.

Naśladujmy więc Maryję: Pragniemy woli Ojca, bądźmy mieszkaniem dla Jezusa i otwórzmy się na Ducha Świętego, a będziemy szczęśliwi, czyli błogosławieni i będziemy żyć w pełni dla Boga.

FRANCISZKAŃSKIE
DUSZPASTERSTWO
MŁODZIEŻY I POWOŁAŃ